

גניבות מהרכבת אחרי המלחמה היו מעשים שככל يوم, על ידי כל מי שיכל היה לנגב. החילים היהודים שליוו לעיתים את הרכבות קיבלו הוראה: לא גונבים דבר אלא נשק בלבד. וכך, כשהרכבת עוברת ליד צמח, השילכו מהחלונות רובים וכדורים ואלה אוחסנו במחסן בדנניה.

45. כדי להניע לדנניה היה צריך לעبور את הירדן, ונשר לא היה אז. בדרך כלל המים היו רודדים, חולצים נעלים מפשלים מכנסיים, ועוברים. עם העגלה ניתן היה לעبور כאשר הפלדות נמים עד הבطن. שק חיטה אפשר היה להעביר על גב חמור, החמור קשור לסירה של ערבו שהיה מעביר תמורה פרוטות אנשים בסירה שלו.
46. מרדכי ינאל, מראשי "השומר", משה כרמי לויים מורה ומחנץ בעין חרוד ואשתו עבריה וילקומיץ.

47. שיבעה - כפר לא קטן, על צלע הר, הוא מתגלה לעין רק כאשר מגיעים ממש קרוב. הייתה שם מיסטר פעים, קנוו שם פירדה. היום, כשאני מטייל בחרמון אני ניגש למקום מסויים, מעין חוץ בין הרים שמטה ניתן לראות את הכפר. אני תמיד מסתכל דרך החוץ בין שתי הגבעות אל הכפר הזה. אחרים לא יודעים זאת. כפר נסף, בעל שם דומה, הוא שיבעת אל פוחאר, היום נאזר הבטחון. בשיבעת-אל פוחאר הייתה תעשיית כלי חרס, כדים נדולים לאחסנת מים ושמן. היו מבאים אותן למכירה ארוזים על חטורים.

48. קאסר ענתר-ארמן ענתר, גיבור אנדי שעליו סיפוריים רבים. המקום הזה הוא רמה שטוחה עם שלוחות במדרון. בספטמבר הכל היה מושלג.